

Redacția Administrativă
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Brisozi neînțeleși nu se pre-
mesă. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, p. șta mare Nr. 22
Inserate mai primesc în Viena
Kudolff, Kossel, Haasenstein & Vogler
(Otto Haas), "envi", Schalk, Alois
Horn & Co., Duka, A. Oppel, J. Don-
nerberg în Budapesta: A. V. Gold-
berger în Viena; Eckstein Bernat
în Frankfurt; G. L. Dombi în Ham-
burg; A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmonică pe o coloană 8 cr.
și 80 cr. umbru pentru a pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoiașă.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 an.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

"Gazeta" este în să-care dl.
ABONAMENTUL ANUAL: ARDURI
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
PENITIA ROMÂNIA ȘI STRĂINĂTATE:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din străinătate
și la ad. colectori.
ABONAMENTUL PENITIA BRAȘOVU:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu două în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
10 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plă-
ta înainte.

Nr. 288.

Brașov, Luni, Marți 25 Decembrie st. v.

1890.

Din cauza sfințelor sărbători, diarul nu
va apăre până Joi seara.

Nou abonamentu

la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.
Cu 1 Ianuarie 1891 stilu vechin
se deschide nou abonamentu, la care în-
vitată pe toți amicii și spriljitorii folei noastre.

Prețulu abonamentului

Pentru Anstro-Ungaria: pe trei luni 8 fl.
pe șase luni 12 fl., pe un an 18 fl.
Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.
Pentru România și străinătate: pe an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se pte face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
să binevoescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei“.

Brașov, 24 Decembrie v. 1890.

N'amă fi mai dată însemnătate
celor ce s'au vorbit în pala-
tul ministrului-șef Szapary,
când acesta a fost salutat la
anul nou de membrii partidei
dela putere, decât nu amă fi veduți,
că una din foile române dela noi,
care amblă totu cu frățietatea în
buzunar, a legat de aceste enun-
ciațiuni mari așteptări și speranțe
într'o „apropiere“.

Se înțelege, că din aceste aște-
ptări și speranțe nu s'a alesu
nimicu. Ba din contră enunția-
unea vorbitorului partidei guver-
namentale, Ludovicu Tisza, arată,
că această partidă niciodată nu s'a
gândit mai puțin la o „impă-
care“ și niciodată n'a fost mai
reu dispusă pentru o „apropiere“
de naționalități ca acuma

N'arată nici o înclinare spre
pace contele Ludovicu Tisza, când
—precum se va vedea mai jos din
discursul său— își varsă năcazul
asupra foilor germane, cari în
timpul din urmă au luat în apă-
rare cauza noastră și a Sașilor, im-
putându-le nedreptatea, ce-o facu
Germanii Polonilor din Posen prin
prigonirea limbei lor materne în
viața publică. Și aceștia voru să
ne judece pe noi! — esclama con-
tele Tisza, — pe noi cari mergem
„până la marginea estemă a echi-
tății“; aceștia amblă să încurageze
„fanatismul național“ al Ro-
mânilor ș. a.

Până la marginea estemă a
echității! Nu i-a fost rușine lui
Ludovicu Tisza a susține așa ceva
în fața acelei Europe, care a con-
tribuit milioane pentru recon-
struirea Seghedinului, ce a condus'o
el și pentru care a fost înălțat
la rangul de conte, când bine
scie, că pe când milioane s'au chel-
tuit și din visteria statului numai
pentru strălucirea unui oraș ma-
ghiar, acestu stat nu jertfese
măcar o lăscăie nici pentru cele
mai neapărate trebuințe culturale
ale naționalităților nemaghiare?
Nu i-a fost rușine a vorbi de
„estemă echitate“, când ca de-
putat trebuie să scie, că acolo în
dieta naționalitățile adă nu sunt
de loc reprezentate?

În ce se vedă și se cunoscă
echitatea, decât nu la împărțirea
foloselor din partea statului și
la esercitarea dreptului electoral,
care este cel mai capitalu dintre
tote drepturile constituționale?

Decă se pte vorbi de unu „fa-
natismu național“ acolo, unde
un popor își apără drepturile
sale cele mai sfinte, atunci fiă si-
gur d-lu Tisza Ludovicu, că „simp-

tomul acesta de bôlă“ nu a pu-
tut isvori din „echitatea estemă“
a celor dela cărma statului, ci
numai din intoleranța, despotis-
mul și nedreptatea lor.

Pote, că asemeni considera-
țiunii i-s'au impus fără voiă mi-
nistrului șef Szapary, când
răspunzând contelui Tisza, a evi-
tat de a vorbi despre mișcarea
naționalităților, ce a atins'o acesta
într'unu modu atât de vehement
și s'a mărginit a indica progra-
mul său pentru „susținerea păcii“
între deosebitele naționalități și
confesiuni.

D-lu Szapary își întemeiază
tote speranțele în privința acesta
pe „spiritul patriotic și înțelep-
ciunea Episcopilor“. Cu ajuto-
rul acestora crede el, că va ajunge
ținta sa.

Așa-dără nu de „apropiere“ e
vorba, nu de a face pace cu națio-
nalitățile, ci numai de a susține
pacea între ele, aducându-se la va-
lôre „voința statului.“

Între asemeni împrejurări nu
mai pte fi îndoielă despre ten-
dențele guvernului unguresc și
Români noștri voru face bine să
nu și perdă vremea cu combi-
nații deșerte, ci să vadă de lucru
stându fiă-care la postul său, gata
a aduce ori ce jertfă pentru apă-
rarea limbei și a naționalității
sale. Atunci numai, când toți vom
procede astfel în strinsă solida-
ritate, putem să sperăm, că con-
trații noștri se vor gândi serios
de-a ne împăca.

Cum și-au gratulat guvernamentalii?

Ca în toți anii, așa și acuma, gu-
vernamentalii unguri, cari se porecesc
„partida liberală“, au gratulat în ziua
de anul nou șefului clubului lor,

apoi ministrului șef și șefului
dietei.

De unu interesu ôre-care sunt nu-
mai gratulările, ce s'au schimbat în
palatul ministrului șef. Aici
merseră toți deputații guvernamentali,
câți s'au aflat în Pesta, să felicite pe
d-lu Szapary, care apăr în sală urmat
de toți miniștrii și fu primit cu eljen-
uri șgomotoșe.

După acesta, contele Ludovicu Tisza,
fratele fostului ministru-șef, ținu
o vorbire, destul de lungă, lui Sza-
pary, spuindu-i, că partida e încântată
de el, că încercările, ce s'au făcut
spre a-lu desbina de partida liberală,
n'au reușit, multămită tactului și înțele-
pociunii lui. De aceea partida crede
tare, că Szapary va realiza programa ei
de reforme, decât nu într'unu an, și
gradat. Prevede însă vorbitorul, că
acesta nu se va pute întâmpla fără luptă,
și adaugă:

„Voiu să abstrag delă eventuali-
tățile serioșe, ce s'ar pute ivi în rapo-
rturile internaționale și cari ar pute să fiă
conturbătoare, căci sperez, că cel puținu
în cursul anului acestuia nu vom ave
să ne temem de asemenea eventuali-
tăți; dăr sunt anumite curenturi în aer,
cari și altor guverne, mai ales însă
celui unguresc, totu încă pot să-i cauzeze
ingrijiri.“

Acosta este mișcarea de rasă și de
naționalitate, care a fost provocată în
ainte cu dece ani și de atunci nu s'a
mai liniștit de totu; și deși această miș-
care și-a perdut mult din caracterul ei
acut sub regimul precăut al anilor
din urmă, totuși se vedu simptomele ei
de bôlă acum ici, acum dincolo. Deși e
lucru surprinzător, totuși este faptu,
că tocmai cetățenii veduți ai acelor
state, cari procedu fără cruțare în con-
tra raselor străine, ce locuiesc pe teri-
torii lor, și în ce priveșc elimina-
rea limbei lor materne ca limbă de co-
municare, se folosesc de ori ce mijlocu
coercitiv, — sunt cei dintâi, cari, ore-
zându rapoartelor întortochiate și ten-
dențioșe, condamnă statul ungur, care
merge până la marginea cea mai es-
temă a echității și încuragează în esce-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Ah, ștergeți lacrimile vostre!..

Fratelui N. P.

Lumina cată pe ferăstră
Cu ochii săi strălucitori,
Dăr nu'su luciri de bucuriă
Ca'n alte erni la sărbători.

Afară cântece răsună,
S'audu colindele străvechi;
În casă lacrimi nesfârșite
Uđu geneie unei părechii.

Și de făclii incunjurată
O copilă dorme linu.
Ea dorme... Mamă întristată,
De ce nu 'ncetă-alu tău suspin?..

Adesea te'ntraba micuța
Cu dragu de copilășul sfântu:
„O spune'mi, spune'mi dulce
[mamă,

„Când vine erăși pe pământu?”

„Ah, și-i să vie mai de grabă,
„Că multu, măicuța, îl iubescu
„Și jucăriile'mi frumoșe
„Cu el sunt gata să 'mpăr-
[țescu!“

Dăr copilășu 'ntârziază...
Totu creșce alu copilei doru,

Și vrându în calea lui să eșă,
Spre ceru îndreptă alu ei s'boru.

S'acum de tace-a ei guriță
Și decă ochiu-i e închisū,
Cu multu mai veselū strălucescu
Colo în mândrulū paradisu.

Și decă fața-i e de cără
Și decă trupu-i țintuitū,
Voișă ea colo petrece
Cu copilășulū multu doritū. —

Ah, ștergeți lacrimile vostre,
Părinți cu sufletu întristatū!..
Pământulū a perdutū o flôre;
C'unu ingeru ceru'i mai bogatū.

Brașov, Decembrie 1890.

A. B.

„Amintiri din Pribegia“

după 1848.

De Ionu Ghica. București. Editura librăriei
„Socec & Comp.“ 1890.

Nicolae Bălcescu către Ionu Ghica.

II

„Debrețină, 29 (17) Maiu.

„Iubite Ghica, sunt de trei zile
aci. A doua și după sosirea mea am
avutu o conferință de două césuri cu
șeful L. Kossuth. Am fostu tare
multămitu de dănsul și de primirea, ce

mi-a făcutu. Mi-a părut nu numai unu
om luminat și forțe deosebitu, dăr
încă un *homme de bien*. Nu țu pot
vesti în deamăruntă aceea, ce am vorbitu,
câci timpul mi lipsescu. Destul că în
ceea ce priveșce pe noi întră cu totul
în idee de o confederație, și a primitu
bucuros d'a forma legiunea. Măne voi
face o adresă către Raef Effendi d'aci,
cerându-i formarea unui batalionu de
infanteriă, unu divisionu de cavaleriă și
o jumătate bateriă. Acum aceea, ce mă
ingrijescu este, că cu ce voi forma a-
ceșta, căci până acum n'am decât patru
confrăți. Nu sciu, decât ai scrisu la Parisu
ca Magheru cum și Tell și toți cei-lalți
să vie aci, căci este de trebuință să
avem capi în această oștire din emigrați.
Trimite-mi dăr de unde scii asemenea
emigrați. Scrie-mi asemenea cu deamă-
runtul starea lucrurilor în Constanti-
nopolu. Eu aci am fostu prea cu rezervă.
Je n'ai pas l'air d'aller au devant, lasu
ca s'o facă ei. Am dăsu lui Kossuth, că
nuvoi să intru acum în țără pentru
revoluție. La acesta s'a învoitu și elu
dicend că, de ar privi numai interesul
loru, aru face-o, ca să ocupe pe
Muscali acolo, dăr că e mai bine a
aștepta puțin. După cum țu-am scrisu
în cea din urmă scrisore, lupta iar a
inceput în Transilvania, din nenou-

roire. Se vede, că cu tote că Bem
dedese amnestie generală, dăr inverșu-
narea acelor popore, cum și purtarea
cea neomenoșă a comisariului trimis
acolo, Czany, a adus pe Români în des-
perare și într'o încruntare așa mare, în
câtu au făcutu grozăvii la Abrudu, au
omoritu pe unu deputat Românu Dra-
goșu, trimis acolo de aci, spre a-i im-
păciui, au bătutu și au potopitu unu
corp de 1,800 Unguri, după cum dăci,
și au luat și 4 tunuri. Au bună poziție
la munți și sunt vre-o 40 mii, între
cari 2 mii regulați și toți au puse cu
baionetă. Iancu e peste dif (?). Imi pare
bine, că Români ținu bine, căci voru
dobândi bune condiții, căci Ungurii sunt
forțe ingrijiați.

„Am vedutu astăzi pe Ministrul
din afară și a cerutu intervenția mea.
Comme il y a défiance réciproque, vor
noi să slujim către Români de garantu
al drepturilor ce li-se va da; ase-
menea și Serbia pentru Slavi. Vedă că
cu acesta luăm o poziție minunată aci.
Le gouvernement parait assez bien dis-
posé pour les Valaques de la Transyl-
vanie. Il leur accorde bien des choses
et des droits. Tout ce qu'il veut, et
c'est à quoi les Valaques ne se sont ja-
mais opposé, à ce que je sache, c'est que
la lanque diplomatique du pays soit la

sele lui, deși numai mediată, fanatismul național, care nu voese să recunoască suveranitatea statului.

Și ca și când nu ar fi destul cu atât, întâlnim în timpul cel mai nou *simptomele intoleranței religioase*, care încep să devină preponderante, ar fi face, ca secolul al 19-lea să apară ca un secol din evul mediu. Sperăm de la tactul și patriotismul cercurilor conducătoare ale diferitelor confesiuni, că mână în mână cu guvernul vor face totuși posibilul, de a păzi această națiune, al căreia proces de dezvoltare și așa este stinghirită prin multe împrejurări nefavorabile, de această cea mai nouă pedeacă. (Aprobări insuflete).

Mai vorbi apoi contele Ludovic Tisza despre lupta partidei liberale cu partida maghiară independentă, despre cestiunile de reformă, cari, dișe, ar fi bine să se discute și în public, ca și publicul cel mare să ia parte la dezbaterile lor. In fine asigură pe d-lă Szapary de sprijinul partidei.

Ministrul-președinte Szapary, mulțumindu-l, dișe, că nu se va abate dela programul desfășurat în dietă, în mânia ori căroră amenințări și insinuări. Accentuează importanța încheierii unui tratat de comerț multămitor cu Germania și-și exprimă speranța, că Ungaria va pute să se împace și cu România și Serbia în privința comercială. Trece apoi de-adreptul la cestiunea confesională, atinsă de Lud. Tisza, și nu răspunde nimic cu privire la mișcarea de rasă și de naționalitate, de care a vorbit acesta.

Vorbesce de respectul, ce trebuie să i-se câștige legii și adaugă, că și autoritățile bisericesti au problema, de a susține pacea între naționalități și confesiuni în țară. Se bizuesce multă d-lă Szapary și în spiritul patriotic și înțelepciunea episcopilor (!) In fine ministrul vorbesce de reformele proiectate, despre cari promite a presenta proiecte de lege în timpul cel mai scurt, și încheie cu câteva cuvinte cu privire la raporturile între partidă și guvern, dișcând, că încrederea personală este temelia lor.

Bătătorul la ochi este, că d-lă Szapary n'a răspuns nimic la pasagiul despre naționalități din vorbirea lui Tisza, așa că și „Pesti Hirlap“ dișe, că Tisza a vorbit despre necesarile cestiuni naționalităților și a confesiunilor pôte multă mai aspru, decât ar fi dorit o politica guvernului.

Vom vedea, decât în viitoră această politică va fi mai cumpetată ca până acuma.

SCIRILE ȚILEI.

Liga pentru unitatea culturală a Românilor. D-lă Gr. Butculescu, după cum spun dișarele din Bucuresci, a oferit lizei 1000 de franci.

Binefacere. D-na v. d. *Maderspach Rosa* din comuna Iseron, comitatul Hunedorei, a cumpărat pe sēma elevilor dela școlă română de acolo rachisitele de școlă trebuincioșe, cari au costat o suma de 15 fl. Pentru acestă nobilă faptă de binefacere, comitetul școlară din Iseron exprimă pe această cale sinceră mulțamită nobilei dăruitore.

Dunărea lângă Turnu-Măgurele se umflă acum câteva zile atât de tare, încât inundă ținutul dimprejură. Cam la 6000 de oi periră în valuri.

Colera în Siberia. Foile rusești anunță, că și în Siberia s'a ivit colera. Acestă epidemie bântue mai cu sēmă printre populațiunea din porturile ostice. Probabil, că epidemia această a venită din Japonia.

Focul. Astăzi la 4 ore p. m. a izbucnit foc în micul local de prăvăliă din colțul stradei „Valea-lată“, spre „Tergul căilor“. Focul cu o vehemă extra-ordinară consumă întregul parterul. Pompierilor însă le succese destul de timpuriu ală localiza.

Din Roma se scrie, că dela 1 Ianuarie 1891 st. n. începndu s'a introdusă ca taxă de intrare un franc pentru aceia, cari voescă a visita museele și galeriile din Vatican.

Padlewsky. Diarul „Tems“ află din Constantinopol, că Padlewsky a fugit dela Paris la Odessa și de acolo la Constantinopol. La cererea Rusiei, poliția turcescă a cerută comandantului vaporului, care este engles, predarea asasinului; comandantul a refusat însă și a plecată dimpreună cu Padlewsky la Liverpool.

Cestiunea ardelenă și foile germane.

„Magdeburger Zeitung“, organ al partidei liberale naționale germane, publică un articol mai lung despre învătământul din Ungaria și dovedesce cu cifre, că în ciuda tuturor drepturilor naționale înscrise în legi, aicof vorbă nu pôte fi de egală îndreptărire a naționalităților din Ungaria. Din 73 școli

normale de institutori, 59 sunt curată unguresci, 6r celelalte germane, românesci și sērbesci, însă îndatorite de lege a se ocupa multă cu armonioșă limbă ungurescă. Dintre 180 licee, 162 sunt ale Maghiarilor, celelalte maghiaritate pe jumătate și totuși nici măcar o treime a populației țării nu i ungurescă.

Dér mai aspru este osēndit proiectul pentru asilele de copii, care nu i numai o nedreptărire a naționalității, ci și o călcare a drepturilor părintesoi.

„Tägliche Rundschau“ reproduce acestă articulă și dișe, că în fața acestor probe nu mai este de înțeles cum de se găsescoi foi germane, cari se apere șovinismul maghiar.

„Frankfurter Zeitung“, primul organ comercial al Germaniei sudice și cel mai cetit dișar al democrației burgese, publică o corespondență din Bucuresci, care admoniează pe diplomații din Viena și Pesta să ia în serios mișcarea națională, ce s'a produsă în România; pentru-că ori-cât de credincios ar fi actualul guvern română triplei alianțe, elă ar pute fi resturnată decât asupra-i ar căde vina unei trădări naționale. De aceea Maghiarii și anume Pesta, ar face bine să frângă capul irredentei (?) satisfăcnd cererile cele mai de căpetenie ale Românilor din Ardeal și Ungaria.

Cestiunea ardelenă și foile maghiare.

Guvernamentalul „Kolozsvar“ revenind asupra cestiunei ardelene vrea să constate, că pe cei din România puțin îi dore capul de noi, scriind sub titlul „Parturiunt montes“ între altele: „Suntem constrinși a ne ocupa din nou cu lucrurile din parlamentul vecinului stat română. De altminte cele ce se petrec între părinții patriei statului vecin, pe noi ne interesază foarte de aproape.“

Apoi reproducnd amendamentul D-lui senator *Mărzescu* continuă: „Amendamentul a avut un sfârșit ridicul. Eruptiunile furioșe cari au rēsunat de pe buzele d-lui Mărzescu înainte respectabililor senatori români, au produs o influință așa de mare, încât la votare amendamentul a căcut cu 3, adică trei voturi date pentru onōrea națiunei și pentru amendamentul apărătorului umanității, 6r celelalte au fost în contra lui. Impregiurarea această o ținem de foarte însemnată. Datorim atāt d-lui Mărzescu, cât și lui Grădiștean și demonștrărilor aceloră tinerilor români, mulțumire pentru-că au contribuit să se clarifice situațiunea. Amă cugetat,

cumcă România întrăgă e în contra noastră. Credeam, că declarațiunea primă a ministrului de externe Lahovary în cestiunea această nu e sinceră și ne-am și esprimaț ingrijirile noastre în direcțiunea această.

Credeam, că România a pășit pe urma unei politici aventurișe, vagabunde (szédelgő), care astăzi e declarată în contra noastră, dér care va frânge în cele din urmă grumazii statului română. Aceste ingrijiri și presupuneri însă sunt fără temei. Votul senatului ne servese ca dovadă puternică nouă și părții aceleia, care agitază în contra noastră, că statul română nu consideră cauza Românilor ardeleni de așa amărită, și că nu o mărturisesce de a sa propriă.“

După acestea mai dișe, că agitatorii au căpētāt și o lecțiune aspră, căci li-s'a răspuns, că decât ministrul de externe ar interveni pentru Români din Ungaria, atunci ar trebui să intervină și pentru cei din Rusia, Bulgaria, Serbia, Turcia, Grecia, etc. să se pună adică în contra întregii lumi „de dragul d-lui Mărzescu“. Mai dișe, că Români nicări nu se bucură de atâtea libertăți ca în Ungaria. Apoi continuă așa:

„Cumă am închis vr'o doi dișariști? Acestă o vom face și de aci înainte și îi vom băga în închisore pe toți acei agenți, cari vor periclită prin activitatea lor bunul renume și drepturile supușilor români (sic). Pentru-că trebuie să se facă ordine și în contra voinței agenților Români, trebuie să fiă ordine.“

Apoi încheie: „Noi ne bucurăm de acestă „heț“. Situațiunea s'a lămurit; România a respins dela sine aceste elemente turburătoare. Acestă e rezultatul și cu acestă rezultat noi suntem mulțumiți.“

Se ostenesce și se muncesce bietul „Kolozsvar“ de a se fi niști și a se mângăia cu votul Senatului română, dér însuși nu crede în vorbele sale, căci etă ce serie în altă loc într'un apelă cătră cetitorii săi:

„Nisuițele române, au produs un șgomot și o fierbere așa de mare, ca și care numai în șjunul deslegării marilor cestiuni se ivesce... Ei au adus cestiunea într'un stadiu, care acum reclamă cu necesitate deslegarea ei, căutând din ambele părți tôte mijlocele, cari sunt de lipsă pentru lămurirea cestiunei. Dorim și vom stăru, ca rezolvarea cestiunei să fiă mulțamitoare în tôte părțile ei și să conducă la întărirea noastră comună.“

langue hongroise, mais dans les affaires ale districtelor cum și în ale religiei, fiă-care nați să aibă limba sa. Asemenea guvernul doresce a maintain integritatea regatului. J'espere que l'arrangement est possible, quoique un peu difficile à cause du fanatisme et de l'excitation des deux parties.

Președintele își dișe: „eu nu pcept pe Români din Transilvania; ei cari, o mărturisesco, au suferit atâtea în trecut de nobilimea ungară din Transilvania, ei cari au suferit și dela Nemți și au tăcut, și acum, când li-am dat libertate, se școlă în potriua noastră, se aliază cu Nemții și Rușii, vrăjmașii d-vōstră. Eu aș fi înțeles să se școle pentru independența lor și unirea cu țera Românescă, dér asta nu se arată a fi scopul lor. Asta ar fi încai o idee, pe care o înțeleg, deși nu o potă acorda, nefindu-mi iertată a demembra statul“. De aci a venită vorba, că Unguri ne prepu, că amă ținți a face Regatul Daciei și că am îndemnat pe Români la rescolă, întemeindu-se pe o scrisore a lui A. Golescu cătră Laurian, prinsă de dēnsul. Nu amă avut greutate a i dovedi și credu și a-l convinge de nedreptatea părei, ce ni-se face, că în loc de a despărți pe Transilvania de Ungaria,

noi amă vrut încă mai multă a o uni, și încă a face mai mult pentru Ungaria; că în sfârșit, că idea de Regatul Daciei este născocită de Ruși spre a băga neunirea și vrajba între noi și Unguri.

„Kossuth are mari planuri, dér îi trebuie pusc. Ar dori să capete dela Sultă cu bună plată. I-am făgăduită că-ți voi scrie, ca să mijlocesc întru această. Îți trimittă această scrisore prin agentul, ce se trimite acolo, și cu care vei fi în relații. Adio.“

„Salutare și frăție,
B.“

„Intimplarea reîncepterii ostilităților între Români și Unguri în Transilvania a fostă așa, după cum aușii: că capii Românilor împreunându-se în Abrud, ca să facă pacea, și pe când era să jure în biserică credința Constituției Ungariei au fost loviți fără veste și prin trădare de o cētă de Unguri. Ianou a scăpat în munți, 6r Butian și Dobrea au rămas, dișcnd, că nu vor să fugă, de vreme ce au făcută pace, și luându-i Ungurii i-au șpenzurat. Acestă a adus întărirea Românilor sub Iancu și Axentie și prăpădirea Abrudului de dișii.“

Un capriciu.

Novelă, de Corvin; trad. de Camil B. . .

In luna lui August 1880 o societate veselă, compusă din dame și domni, făcea o excursiune la una din văile romantice ale Alpiilor elvețian, favorisată fiind de un timp minunat. Rămași ceva mai înapoi de societate, mergeau ună domni și o damă tineră, cari intraseră într'o conversațiune interesantă și, cum se părea, delicată.

„D-tă, d-lă meu, diș că mă iubesc? Cum aș pute să cred eu această așa curnd, când d'abea ne cunoșcem de vre-o patru-spre-dece zile. Cine-mi garantează, că iubirea e adevărată? Te voi pune la probă...“

— „Da, domnișoră, pune-mă la probă! O, crede-mă, celui ce iubesc ca mine, acela nu i-se pare nimic prea greu pentru amorul lui; eu...“

„D-lă meu! nu fi prea sigur de victoria d-tale. Proba va veni pôte mai curnd de cum te aștepti. Încă înainte de a insera, îți vei auș sentința. Dér teme-te de nălucile și spiritele Alpiilor!“

Ea era o americană, adevărată fică a țerei sale; rece, orgolișă, capricioșă, cochetă—și, ca mai tôte americanele, nu pentru a-și ajunge un scop anunită era cochetă, ci mai mult pentru-că așa-i era dispozițiunea ei firescă, s'ar pute dișe, era cochetă din cochetărie.

Ea venise cu mama ei în Germania, tocmai pentru-că era americană, pentru-

că așa cerea caracterul ei american, care conține ceva neastēpărat și neliniștit. Țera lor proprie nu le ajunge, voiesco să vedă ceva nou, voiesco și trebuie să aibă variațiune.

Elă era un Nēmț adevărat, ceva cam comod și greoi, dér onest, sincer, fidel, plin de sentiment, idealist și—avea caracter. Trebuia să se întempe ceva estra-ordinar pentru ca să-l pună în mișcare și să-i turbure liniștea. Acestă „ceva“ se întemplase: elă o veduse pe „ca“ și—ceea-ce nu-i se mai întemplase în cei treideci de ani ai vieții sale — îl prinsă — amorul.

Un amor, a cărui putere schimbă pe om și îl șdruncină până în adēncul sufletului și care face pe bărbat să ajungă la cunoștința de sine și lasă să-i apară viața demnă de a o trăi și aspira.

Elă o iubia și ea îl iubia, însă îl iubia ca o americană. Ea cocheta cu amorul lui și vanitatea ei o făcea mândră de această. Ea nu lăsa însă, ca amorul să o influințeze. In ea femeia era încă nedestēptă. Până atunci viața ei decursesce fără vre-o idee mai serioșă și adēncă; alergase din regiune în regiune, lipsindu-i timpul pentru ca ceva să o fi putut impresiona mai adēnc. Viața încă nu reclamase nimic dela ea și dēnsa încă nu ceruse altceva, decât plăceri și petreceri. Sourtu: ea trăise ca o americană. Participase la viața publică, fără să n ajunș la cunoștința, că femeia trebuie să fiă numai femeia.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Din cercul Cohalmului, Decembrie, 1890.

D-le Redactor! In 17 (29) Decembrie a. c. a fost convocată inteligența română din cercul pretorial al Cohalmului în scopul de a se activa despărțământul nou acordat al XXVII al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român?”

Intrunirea nu a fost numărată, cum se spera, cu toate acestea succesul material a fost peste așteptare. Ceea ce avem să mulțumim parochului gr. or. din Stena, Iosif Lupu, carele a deschis lista înscrierilor de membri ai asociațiunii noastre, înscriindu-se cu 100 fl. ca membru pe viată. Suta de florini a și numărât-o în fața adunării.

Prin această pasă energetică a dat îndemn la cei de față așa, că la momentul i-s-au înscriși alți 10 membri ordinari și anume:

M. On. Nicolae D. Mircea, propresh.; M. O. D. Clemente Rinu, vice-protopop și On. D-nu Ioan Brotea din Matefalău ca fosti membri, apoi membri noi: On. D. George Spornicu, parochiu, Ioan Suci, parochiu în Bogata, Ioan Buzea, asesor la primăria opidană în Cohalm, Andrei Stroia și Ioan Boranciu, ambii învățători în Cohalm Ioan Mircea parochiu în Sibertă și Pompiliu Predovicu, par. în Merchiasia.

Urmându constituirea comitetului acestui despărțământ, s'a ales director M. O. D. Nic. D. Mircea și membrii în comitet Cl. Raicu, totodată și casaralul despărțământului, apoi Iosif Lupu, controlor, Ioan Brotea, Ioan Buzea și Andrei Stroia ca secretarul despărțământului.

Incheiându-se ședința nu a lipsit nici un mic banchet, unde s'a ridicat toast pentru veteranul stegăru alți națiunii, actualul președinte al asociațiunii Georgiu Barițiu.

Atât de această dată.

—r.—

Invitări.

Invitare la petrecerea cu dans aranjată în sera de anul nou (31 Decembrie st. v. 1890) de Reuniunea femeilor române pentru ajutorarea văduvelor sărace din Brașov și Săcele, în sala hotelului „Central Nr. 1” din loți. Prețul de persoană 1 fl. Inceputul la 8 ore sera. Bilete de intrare se pot căpăta la cassă. Ofertele marinimose se primesc cu mulțămă și se vor chita prin diare.

Comitetul.

Tinerimea română din Cojoana în 1 Ianuarie st. v. 1891 va arangia o petre-

cere împreună cu cântări, declamări și jocuri naționale în favorul bibliotecii școlare, — la care cu totă onorea invită pe toți amicii causei școlare din loți și jur.

Prețul intrării de persoană 30 cr. Inceputul la 6 ore sera în sala școlii române gr. or. din loți.

Ofertele marinimose se vor chita pe cale publică.

Cojoana, în 12 Decembrie 1890.

G. Prigónă, conducător. Dumitru F. Radu, notari. Alexandru Popu, cassar. Ioan Rațu, controlor.

Corul plugarilor români din comuna Curtioi invită la concertul împreună cu danț, ce-l va arangia în favorul fondului sên, la 26 Decembrie 1890 (7 Ianuarie 1891) în „Sala ospătării mari” din Curtioi. Intrarea 50 cr. de persoană. În pauză se vor executa jocurile naționale: „Bătuta”, „Călușarul” și „Hora.” Suprasolviile se vor chita cu mulțămă pe calea publicității.

— Programa: 1) „Cuvânt de deschidere”, rostit de pâr. Teodor Pinteru. 2) „Motto” esec. de corul vocal sub conducerea plugarului Iosif Mih, ca diriginte. 3) „Sergentul” poesiă de V. Alexandri, decl. de cor. Alexa Bulbocă. 4) „Din șeștore”, de I. Vidu, esec. de cor. voc. 5) „Despre musică”, disert. comp. și pred. de Ioan Caba. 6) „Florea lui Petacu”, poesiă de I. Grozescu, decl. de cor. Dănila Vârșandănu. 7) „Sunt soldat” de Dima, esec. de cor. voc. 8) „Plângerea eroului bătrân”, poesiă de Iosif Vulcan, decl. de cor. Georgiu Marianu. 9) „Doină” de I. Vidu, esec. de cor. voc. 10) „Movila lui Burcelu” poesiă de V. Alexandri, decl. de coristul Ioan Iulianu. 11) „Marșul român” de I. Vidu, esec. de cor. voc. 12) „Cuvânt de închidere” rostit de pâr. Gregoriu Mladinu. Urmăză danșu.

Reuniunea femeilor rom. cat din loți va ține Miercurea viitoare, în 7 Ianuarie n. c., în hotelul central Nr. 1, prima serată de binefacere în favoarea fondului pentru înființarea unui institut de orfan, cu următorul program: 1) Piese populare maghiare: a) „Avui iubitu, der acuma n'am”, b) „bucetu de rose am venit pe această lume”, cântate de d-ra Laura Konopaseh, acompaniată pe piano de d-lu profesor Lassel. — 2) Tomé Ch. „Simple avoeu” pe violină, cântate de d-lu profesor D. Matyeka, acompaniat pe piano de d-lu profesor de cantă Iuliu Iaschik. — 3) Riedel H. Yung Werner es Margaretha din piesa Schefel „Trompeter von Säckingen” a)

„jetzt ist er hinaus” Margaretha, d-ra Laura Konopasek, b) „Sonne taucht in Meeresfluthen” Yung Werner, d-lu profesor Binder, c) Lindduftighalt die Maennacht” Margaretha și Verner, acompaniați pe piano de d-lu profesor Lassel. — 4) tablouri vii: a) die 3 Parzen, b) Poste restante și c) Wahrsagerin.

Prețul de intrare 30 cr., pentru studenți 10 cr. Bilete se capătă numai sera la cassă, unde se vor primi și supraplătiri cu mulțămă. Inceputul la 8 ore sera. După program urmăză danșu.

Pentru publicu.

Subscriși cu totă onorea aducem la cunosința on. publicu, și în specie a acelor Domni și Dămine, cari au contribuit spre scopul indicat de tinerimea din Clușin cu ocaziunea concertului arangiat la 20 Februarie n. 1890 în favorul tinerilor români universitari lipsiți de mijloce la înscriere și depunerea esamenelor: că din venitul curat de 269 fl 14 cr. v. a. s'a ajutorat la finea anului școlastic universitar 1889/90 și la inceputul acestui an 1890/91, 8 tineri români cu o sumă de 109 fl.

Restul de 160 fl. 14 cr. v. a. se păstrează la banca de credit și economii „Economiul” în Clușiu.

Clușiu, la 3 Ian. în numele comisiunii administratoare: Iuliu Carsai. Adressi Alexandru.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta.)

Budapesta, 5 Ianuarie. Intre Buda și Pesta circulând erii multă lume peste dunărea înghețată, în timpul prânțului s'a spartă deodată gheta cădendă 18 inși în apă, cari însă au fost scăpați de societatea pompierilor. Deși, până la miezul nopții, nu s'a anunțat la poliția nici un casu de morțe, totuși se crede, că câți-va omeni au peritu în valuri.

Hamburg, 5 Ianuarie. La exploziunea dela fabrica de Dinamită 9 omeni au fost omoriti.

Belgrad, 5 Ianuarie. Se semnalăză apropiata retragere a ministrului de interne Gjaja.

ULTIME SCIRI.

Diarul Figaro, din Parisu primesc următoarea depeșă din Viena: „Cabinetul din Viena a adresat reprezentățiunii guvernului român relativ la discursul pronunțat de ministrul afacerilor streine române asupra Românilor austriaci. În Viena se asigură, că

Români din Transilvania sunt foarte apatici, cari nu cer decât să trăiască în pace și ei nu vor lua niciodată inițiativa unei mișcări în favorul anexării lor cu România. De altă parte comitele Kalnoki a lăsat să se înțelgă, că decă România nu va permite să se facă agitațiunii române în intrul Austriei, va fi posibilă încheierea unei convenții comerciale între România și Austro Ungaria.

DIVERSE.

Aplicarea lumii electrice în contra bolilor. Eă o curiosă aplicare a lumii electrice, semnalată de cătră „Revue scientifique”, pentru tratarea diferitelor afecțiuni dureroase. Aparatul de care se folosesc pentru acesta este o simplă lampă electrică incandescentă, provădu cu un mănăr potrivit și cu un reflectator în formă de pălnie în lungime de 4—6 centimetri și o lărgime de 2—3 centimetri, în interiorul căreia este aședată lampa. D-lu Stanislas Stein din Moscva, raportăză o seriă de 40 de casuri de ușurare adusă la durere, prin aplicarea directă a reflectatorului asupra părții bolnave. În casurile de durere de cap, a fost destul pentru încetarea durerii, o iluminățiune de 10—15 secunde. Pentru durerile din celelalte părți ale trupului, ar fi de ajuns o iluminare de 1—5 minute, reinoindu-se la casu de trebuință, până când bolnavul va incepe să se plângă de simțirea unei călduri intensive.

Reformă în salutare. Din Parisu se știe, că nise tineri aristocrați se ocupă cu reformarea salutării obișnuite ați și voesc să introducă o nouă salutare în locul salutării cu pălăria. Densii susțin, că acesta e desavantajosă din multe puncte de vedere, der mai vârtos din punctul de vedere al sănătății. În timp de ernă e nepractic și periculos să se lua jos pălăria. Astfel reforma salutării se simte ca o lipsă pretutindeni și reformatorii n'art intimpina greutăți în privința acesta, decă nu ar fi seculu frumos, căreia nu-i convine a fi salutată în modu militaros. După multă chibzuelă și discuțiune s'a propus un modu de salutare pentru bărbați între ei și altu modu oșebitu de a saluta pe femei: Bărbații se saluta între sine militărescu, er femeile se saluta de bărbați punendă aceștia mână dreptă la inimă și plecându-se puțin în forma unui complimentu.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil interimal: Gregoriu Maior.

Nu era fără inimă și sentimentu, der acestea se află încă adenu în pieptul ei, necunoscute de ea însăși și ceea ce dă femeii un farmec impunător, adeă adevăratul simț de femeie, cu delicateța, cu speranța și cu imbocirea lui, la densa era învelit încă în umbră, așteptându ca să fiă scos la lumină prin — amoru.

Avea deoi s'lu pună la probă, der cum? Și încă în timp atât de scurt?... Se cugeta.

Ideile cele mai variate treceau prin mintea ei. Totu lucru i-se părea ca o glumă veselă. În fine îi veni o idee capricioasă:

„Voiu lăsa s'mi cadă mănșile! Decă elu le va ține la sine și le va păstra ca un suvenir pretios, atunci. . . da, atunci mă iubesc. Decă însă se va întorci și-mi va dice: „Domnișoră, și-ai pierdut mănșile și am fericirea. . .”, atunci nu mă iubesc, nu e poeti, atunci nu e decă un — ursu nemțesc.”

Așa filosofa vesela damă. Ea își propuse, ca și o copilă capricioasă, a impune inimei sale această hotărere și astfel făcea atârătoru de întâmplare aceea, ce cădea singur și numai în competența inimei ei.

Ea aruncă mănșile la pământ. Ele zăceau acuma jos, acele mici și nsemnate mănșu brune, ce în nevinoșia loră aveau să decidă o sorte amară! Elu i-le aduse înapoi!

Ea se uită cu ochi mari la elu. „Ai

pierdut, domnulu meu; d-ta nu mă iubesc”, dice ea ironic, făcendu un compliment răsfățat.

Surprins, elu se uită lung la densa cu o espresione întrebătoare. Acum din cercul veselilor dame auți elu glumețele cuvinte: „Der, domnule, astfel de obiecte pierdute nu se aduc înapoi. Acesta e o ofensare, trebuia să le țini ca nise relicui prețioase, — o, cât ești de nepoetic și negalant!”

Încă-odată se mai uită la ea cu o privire serioasă, der ea nici nu băgă în seamă fața lui palidă și posomorită.

În dimineața următoare ea primi o scrisore cu puținele cuvinte: „Unde avea să vorbescă numai inima D-tale, ai lăsat în modu criminal să decidă hazardul. Drumurile noastre se despart. D-ta ai respins o inimă fidelă și ai pierdut o pentru totdeauna prin un capriciu. Rămăi cu bine.

— „A plecată... m'a părăsită... pentru totdeauna? Așa ușor s'ar pută despărți de mine elu, care mă iubesc atât de mult? — Nu! elu vré numai să mă nescăjescă, să mă sparie. Der nu mă voiu lăsa să fiu prinsă, voiu aștepta în totă liniștea, până când se va întorci!” Așa se încerca ea a se liniști.

Ea așteptă o și întrgă. Elu nu veni. După aceea află, că în adevăr, elu plecase.

Acum ședea pe loți cu scrisora în mână, pe care o cetia și recetia. Ca și petrificată privia ea cu ochi fără lacrimi la acea bucată de hărtie, pe care lune-

caseră privirile lui pentru ultima oră. D'abia acuma încep ea să simtă, ce a avut și ce a pierdut. Der tôte erau înzadar; elu dispăruse. Elu luase cu sine inima, liniștea și amorul ei. Tôte ideile, tôte bătăile inimei ei erau ale lui! Ilu va mai vedé ea vre-odată? Va puté ea dobândi vre-odată iertare dela elu pentru ceea ce nimioise prin un capriciu? . . .

În sala de mâncare a unui hotelu, situat lângă un lac elvețian, se afla un domn în costum de călător și prânția. Pe trăsurile feței sale frumose de bărbat, ce arată un caracteru ferm, se pôte observa o umbră ușoră de melancoliă, care da feței sale energice o espresione ore-care de blăndețe și tristețe. Ochii lui rătăcescu, ca și cum ar examina ceva în giurul salei. De-odată privirile i-se ficséză pe una din mesele de alături.

— „Eă, acolo zacé erăși nise lucruri bagatele, ca atunci la esoursiunea în Alpi, întâmplată înainte de acesta cu oinoi ani. Eternu mă va urmări ore acestu visu cu imaginile sale. Nu voiu efla ore nic-odată liniștea?” — Așa își dicea elu privind cu mâhure la o părechă de mănșu mic femeiescu, ce fusese, probabil, uitate acolo. „Totulu mi-o reamintesc și totuși oredam a o fi uitat!.. Uitat... iertat!.. fusese ea capabilă a iubi, merita ea a fi iubită, ea, care se jucase cu mine ca o copilă capricioasă?”

Din veranda, ce era înaintea sa-

lonului de mâncare, se auțiră de-odată vorbe șgomotoșe și risete. Fără îndoelă, că acolo își lua caféa vre-o societate veselă. Acolo o societate veselă și aci... elu, singur și trist, lângă acele mănșu.

De-odată străbătă din șgomotulu celu lărmuitoru o voce simpatică de femeie, care întreba de mănșile ce-i lipsiau.

Cât de durerosu ilu impresiona această voce! Elu o recunoscu. Era vocea ei! Un moment lupta simți în internu sêu, apoi se sculă ca și împinsu de o decisiune firmă, luă mănșile și se duse pe verandă!

— „Domnișoră, ai pierdut mănșile, am fostă așa de fericit.”

Cu aceste cuvinte se opri înaintea ei și i dădu mănșile, ca și atunci.

Visa ea ore? Era elu acela, căruia i duse dorulu de atăta timp?

Făcendă un compliment mut, elu se depărta. Ea ilu urmări cu ochii visători.

Eă-lu... în pragulu ușei... își reînțorci încă-odată capulu, ea ilu privi cu durere, implorandă iertare, promițendă iubire!

De-odată o năpădiră lacrimile și o-perindu-și fața cu mânil, încep să plângă cu amar. Ea cetise din ochii lui, că-lu pierduse pentru totdeauna prin un capriciu copilărescu și nesocotit.

Cursul pieței Brașov

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Banca românească, Argint românesc, etc.

Cursul la bursa de Valiza

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Banta de aur, Banta de harti, etc.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Imprumutul cu premiul ungiuresc, Losurile pentru regularea Tisei, etc.

ANUNCIU.

Pentru vëndări și exploatațiunii de mine, de păduri, precum și în general de lem-nării (ferestrele) intervenzã subseminatul și se rögã a-lu o-nora cu comande.

ERVIN TOLNAI

Alba-Iulia (Gyulafehérvár)

494,10-1

Avisu d-lorã abonați!

Rugãm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii sã binevoiascã a scrie pe cuponulã mandatului postalã și numerii de pe fãșia sub care au primitã diarulã nostru pãnã acuma.

Domnii, ce se abonezã din nou, sã binevoiascã a scrie adresa lãmuritã și sã arate și posta ultimã.

Totodatã facemã cunoscutã tuturorã D-lorã abonați, cã mai avemã din anii trecutã numerã pentru complectarea colecțiunilorã „Gazetei”, precum și cãteva întregã colecțiunii, pentru carã se potã adresa la subsemnata Administrațiune în casã de trebuințã.

Arveresi hirdetmënyi kivonat.

A fogarasi kir. jãrásbirosãg mint telekkönyvi hatosãg közhirrã teszi, hogy Popa Ambrosie alsa komonai lakosnak, Popa Anna férj Pop Dionisie és tãrs. alperesek ellen tulajdonközösség megszüntetése irãnti ügyben, a brassoi kir. törvényszék a fogarasi kir. jãrásbirosãg területén lévõ Also Komonán fekvõ az alsó komonai 456 szám tjkvben foglalt: 1/1, 1/2, 4 hr. sz. ingatlan 181 frt., 176, 177 hr. sz. ingatlan 171 frt., 303, 304 hr. sz. ingatlan 10 frt. elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891 évi Január hó 26-ik napján délelõtt 10 órakor Also Komona község házánal megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elõleges elhelyezésérõl kiállított szabályszerû elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras 1890 évi Julius hó 2-án.

A fogarasi kir. jãrásbirosãg mint telekkönyvi hatosãg.

Arveresi hirdetmënyi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatosãg, közhirrã teszi, hogy Demian Simon ügyvãd végrehajthatónak Pasicu Zarofné és gyermekei végrehajtást szenvedõ elleni 72 frt. 95 kr. tökékövetelés és jár. irãnti végrehajási ügyben a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. jãrásbirosãg) területén lévõ, Almásmezõ határán fekvõ az almásmezõ 501 sz. tjkvben A+75, 76 és 77 hr. sz. a. foglalt fekvõkre 413 frtban; az 1617/2, 1618/2 és 1619/2 hr. sz. fekvõkre 54 frtban; a 2249/2, 2250/2, 2252/2 és 2253/2 hr. sz. a. ingatlanra az árverést 465 frt. ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891 évi Január hó 29-ik napján d. e. 8 órakor Almásmezõ község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elõleges elhelyezésérõl kiállított szabályszerû elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1890 évi Oktober hó 1-én.

A kir. törvényszék mint tkvi. hatosãg.

Mersulã trenurilor

pe liniile orientale ale cãii ferate de statã r. u. valabilã din 1 Octomvre 1890.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predealã, Predealã-Budapesta, etc.) and rows for stations and train types. Includes times and prices.

Nota: Numerii încãdrușã cu linii grãse înseamnă orele de nope.